

Een stad waar iedereen kan wonen

Fotografie Rufus de Vries Tekst Joost Zonneveld

'Ook mensen die het moeilijk hebben, hebben recht op een woning in de stad'

Sommige mensen hebben het een periode in hun leven wat moeilijker. Zij hebben persoonlijke problemen gehad of zijn bijvoorbeeld verslaafd geweest. Ook deze mensen hebben recht op een woning in Amsterdam, vindt Stadgenoot.

Een man die op straat hardop voor zich uit praat. Een vrouw die bij de kassa niet meer weet waarom ze in de winkel is. Het zijn voorbeelden die dagelijks in Amsterdam voorkomen. Deze mensen zijn niet alleen op straat of in een winkel te vinden. Ze wonen ook in de stad, in een straat tussen 'gewone' Amsterdammers. Niels van Schaik en Chanti Tjon-A-Joe van Stadgenoot leggen uit waarom het belangrijk is dat Stadgenoot ook woningen verhuurt aan mensen die het moeilijk hebben, die kwetsbaar zijn.

Meer kwetsbare mensen

In de stad wonen verschillende mensen die op een of andere manier kwetsbaar zijn. Ze verdienen een steuntje in de rug. Bijvoorbeeld oudere mensen, die van de overheid zo lang mogelijk in hun eigen huis moeten blijven wonen. Mensen die uit een ander land gevlucht zijn en een veilige plek in Nederland zoeken. En mensen die uit de gevangenis zijn gekomen of verslaafd zijn geweest. 'Het is voor al deze mensen heel belangrijk om een eigen plek te hebben. Zo kunnen zij meedoen in de maatschappij. Zij kunnen hun leven weer opbouwen of zo lang mogelijk in hun eigen vertrouwde buurt blijven wonen', zegt Niels van Schaik. Hij is adviseur Klant en Woning van Stadgenoot. 'Het kan iedereen overkomen dat het een tijdje moeilijk gaat in het leven', zegt Chanti Tjon-A-Joe, medewerker Overlast en Zorg bij Stadgenoot. 'Vroeger werden oudere >

'Het kan iedereen overkomen dat het een tijdje moeilijk gaat in het leven'

Bianca Landvreugd

Ze had liefst 23 jaar geen vast adres en heeft nu eindelijk een eigen huurwoning. Bianca Landvreugd heeft heel wat ellende achter de rug, zegt ze zelf. 'Ik viel op de verkeerde mannen en een van mijn kinderen is overleden. Ik heb op een kartonnen doos op straat geslapen. Maar nu gaat het goed met mij en deze woning wil ik niet meer kwijt. Ik wil meer gaan doen met mijn kunst, ik maak bijzondere kaarsen, en ik schrijf teksten en zing ook. Binnenkort hoop ik met mijn producer iets op te nemen.' Onder begeleiding van HVO Querido heeft Landvreugd een sociale huurwoning in de Diamantbuurt gekregen. 'Het is mijn vijfde maand in dit huis en de meeste burens ken ik al wel een beetje. Ik heb ook al eens het trappenhuis schoongemaakt. Je moet het met elkaar doen, he?'

Wat te doen bij overlast?

Probeer het eerst zelf op te lossen, in de meeste gevallen lukt dat ook. Maar mocht dat toch niet het geval zijn, dan is het Meldpunt Zorg en Woonoverlast (020 - 255 2914) van de gemeente Amsterdam de aangewezen instantie. Of de politie. Als de situatie over langere tijd aanhoudt, neem dan contact op met Stadgenoot.

mensen weggestopt in een verzorgingshuis. Mensen met psychische problemen gingen naar een instelling. Dan maak je de situatie van die mensen er niet beter op.' Net als de andere woningcorporaties in Amsterdam verhuurt Stadgenoot daarom dertig procent van de sociale huurwoningen die vrijkomen aan mensen uit kwetsbare groepen.

Overlast melden

Wat betekent het voor 'gewone' huurders als er meer kwetsbare buurtbewoners zijn? Stadgenoot werkt met allerlei organisaties in de stad samen. Samen zorgen ze ervoor dat kwetsbare mensen hun leven zo goed mogelijk kunnen leiden. En dat de burens geen last hebben van deze mensen. Tjon-A-Joe: 'Mensen waarvan wij weten dat zij zorg nodig hebben en soms overlast kunnen geven, krijgen begeleiding van een zorgorganisatie zoals HVO Querido of het Leger des Heils. Die begeleider houdt in de gaten of het iemand lukt om op zichzelf te wonen.' Volgens Van Schaik gaat dat bijna altijd goed. 'Maar er zijn helaas veel

'Als burens melden dat er ergens overlast is, dan kunnen wij kijken wat het probleem is'

vooroordelen over mensen die bijvoorbeeld begeleid wonen. We hebben wel eens meegemaakt dat het hele trappenhuis boos was, terwijl ze de man om wie het ging helemaal nog niet gezien of gesproken hadden.' Volgens Tjon-A-Joe zijn het vooral mensen die nog niet bij Stadgenoot of andere organisaties bekend zijn die overlast veroorzaken. 'Daarom is het belangrijk dat burens melden als zij overlast hebben of denken dat iemand niet goed voor zichzelf kan zorgen. Dan kunnen wij gaan kijken wat het probleem is en in actie komen.'

Open staan voor anderen

'Je kunt het ook zo zien: mensen die 'anders' zijn, mensen die kwetsbaar zijn, kunnen kleur geven aan de stad,' zegt Van Schaik. Zij verdienen het, net als ieder ander, een kans te krijgen in de tolerante stad die Amsterdam is.' Tjon-A-Joe: 'Als iemand begeleid gaat wonen en eindelijk weer een eigen woning heeft, dan zal hij of zij moeite doen om zich voor te stellen aan de burens. Maar gebeurt dat niet, dan kunnen burens dat zelf ook doen. Het is belangrijk dat bewoners elkaar een beetje kennen en helpen.' Soms kan dat iemand ook uit een moeilijke situatie helpen. Tjon-A-Joe: 'Pas geleden kregen wij een melding van een heel betrokken stel. Hun jonge buurman kon alleen wonen niet goed aan, het huis was vervuild. Maar wij wisten dat eerst niet. Het stel was erg begaan met die buurman. Samen hebben we de jongen naar een andere woning gekregen waar hij nu begeleid woont. Het gaat nu gelukkig weer beter met hem.' ■

'Voor kwetsbare mensen is het heel belangrijk om een eigen plek te hebben'

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Tekst & Fotografie Rogier Alleblas

Een huis voor kunstenaars. Dat is het Ramses Shaffy huis. Er wonen 36 mensen, een mix van oud en jong. Het huis is een permanente ontmoetingsplek voor diverse generaties kunstenaars. Ze delen hun passies en wisselen gedachten uit over kunst, cultuur, muziek en theater.

Maarten

Maarten is muzikant. Hij speelt geregeld piano voor huisgenoten en bezoekers. Dat doet hij in de sociëteit op de begane grond. 'Ik woon hier prachtig, met uitzicht over het water aan de achterkant. Ramses Shaffy heb ik nog gekend. In zijn band was ik gitarist. Negen jaar geleden heb ik een attack gehad. Ik kan nog maar met één hand spelen.'